

cerata kao najviše uvažene kulturne manifestacije koja jednom univerzitet-skom gradu Regensburgu služi na čast.*

Iz ovoga prikaza se vidi koliko je cijenjen stvaralački rad Oskara Sigmunda u njegovoj domovini. Oskar Sigmund je već po treći put zagledao u naše stvaralaštvo (prvi put napisao partitu za orgulje »Uskrsnu Isus doista« trajanja 23'; drugi put napisao trideset solo pjesama na Cesarićevu poeziju; treći put napisao partitu za orgulje na temu Franje Dugana »Kako krasno...«) i time obogatilo ne samo svoju nego i našu kulturnu baštinu. Opus Sigmunda je opsežan. Iz njega treba kao najpoznatije spomenuti: Passacagliu in memoriam J. S. Bach, Sultu za cembalo, Duhački kvintet, La foglia - varijacije poslije Farinelli-Corelli za četiri ili osam gudača, Sonatu

za čelu i glasovir,, brojne toccate i partite za orgulje od kojih posebno treba istaknuti Media vita in morte sumus, Tu auf du schönes Blut (1960), Uskrsnu Isus doista (1969), Kako krasno svršuje se (1969) te passacagliu i fazu za orgulje. Od vokalnih skladbi ističu se Himnički ciklus »Arethus) na tekst Hansa Linhardta za sopran, bariton četveroglasni ženski zbor i dva glasovira, te obradu 12 kineskih narodnih napjeva za solo glas i glasovir i 30 solo pjesama na poeziju D. Cesarića (obje zbirke dvojezično). Najnovije djelo Koncert za orgulje (trajanje 2 sata) napisano je za proslavu Keplero-ve godine, te će biti izvedeno na toj svečanosti u Regensburgu 1971. godine.

Sigmund je ovog ljeta boravio deset dana u Zagrebu. Posjetio je neke naše kulturne ustanove među njima i

Muzičku Akademiju i Hrvatski Glazbeni Zavod gdje je bio primljen izvanrednom gostoljubivošću, upoznavši se s našim glazbenicima.

Dr Oskaru Sigmundu zahvaljujemo na obogaćenju i proslavi naše narodne i umjetničke baštine u njegovim vrijednim djelima.

Stavci Partite »Kako krasno svršuje se« su:

I Canto fermo in canone aumentato (Lento solenne e molto serioso), II Canon Alla Terza (Allegro), III Canto fermo in alto (Allegro con Fuoco), IV Aria (Lento espressivo), V Lo staccato (Vivace), VI Toccatina per pedali (Allegro giusto), VII Fuga (Moderato maestoso), VIII Corale.

Imakulata Malinka

PRIKAZI

Josip Andreis: Ivan Lukačić - šesnaest moteta

Kad je godine 1943 u izdanju Hrvatskog glazbenog zavoda naš uvaženi muzikolog Dragutin Plamenac objavio 11 Odabranih moteta hrvatskog baroknog majstora Ivana Lukačića koje je obradio na temelju jedinog sačuvanog primjerka tada čuvanog u berlinskoj Državnoj biblioteci, nije se moglo slutiti koliko je zadužio hrvatsku i evropsku glazbenu kulturu. Plamenac je tom zgodom objavio samo 11 od 27 pronađenih i do tada još sačuvanih Lukačićevih moteta. Međutim, ostalih šesnaest kanio je objaviti drugom zgodom. Nadošao je i II svjetski rat. Svešćić originala Lukačićevih moteta prenešen je sa ostalim arhivalijama u Poljsku gdje mu se nakon rata zameo trag. Do nedavno činilo se da su ti moteti nepovratno izgubljeni. U toj predpostavci posegao je Lovro Županović za zbirkom »Promptuarium musicum« Johanna Donfrida u kojoj su, kako je to upozorio Albe Vidaković, bila tiskana 4 Lukačićeva moteta od godine 1622—1627. i u suvremenoj transkripciji objavio ih u Zvuku br. 91.

Međutim, kako je saopćeno i u prvom broju Artis musices, Plamenac je pronašao u svom ličnom arhivu mikrofilm bassa continua i prepis vokalnih dionica ostalih moteta te ih ustupio JAZU u Zagrebu.

Na temelju ovih izvora nedavno je Josip Andreis obradio i izdao ostalih šesnaest moteta Ivana Lukačića poprativši ih opsežnom studijom. Ta-

ko je ovo jedino do sada poznato djelo Ivana Lukačića definitivno spašeno za hrvatsku kulturu.

Vanjska oprema je otmjena, papir izvrstan, notni dio pregledan. Otmjenosti vanjske opreme pridonosi i 6 velikih fotografija Splita i splitskih i šibenskih ustanova u kojima je djelovao I. Lukačić.

U studiji autor opsežno analizira glazbene prilike u vrijeme baroka u Splitu i Dalmaciji, zatim iznosi zanimljive podatke o Lukačićevu životu i djelovanju i na koncu donosi svestranu analizu Lukačićevih moteta s napomenama koje se odnose na načela zastupljena pri transkripciji. Donijet je i dulji sumarij na engleskom i njemačkom jeziku.

Pri transkripciji, obradi bassa continua prenošenju oznaka ključa i mjera iz menzuralne u suvremenu notaciju u glazbenoj nauci postoji više različitih kriterija. Andreis je dionicu bassa continua obradio s bogatom melodikom, slično je učinio Albe Vidaković u obradi moteta Vinka Jelića nasuprot kriteriju po kojemu bi basso continuo trebalo izradivati jednostavnije bez brojnih prohoda i ukrasnih tonova. Notne vrijednosti smanjio je za polovinu njihova trajanja kako zahtijevaju suvremene smjernice ovakovog rada. Autor je pridodao i ostale znakove za dinamiku, tempo i slično omogućivši tako interpretaciju i dirigentima kojima nijesu poznate stilske oznake baroknog razdoblja glazbene umjetnosti. Djelo predstavlja krupan doprinos hrvatskoj glazbenoj kulturi i svima ga uvelike preporučujemo.

M. D.